

Mladá česká krev. S Matějem Gregorem o Češích, Krylovi, EU a současné politice

- CZ24 News | 19. února 2024

ČESKO: Matěj Gregor je mladý, výřečný, vtipný, s láskou k české literatuře a historii. Možná jej znáte jako kritika Evropské unie, možná jako politického komentátora anebo se vám jeho tvář vybaví při vzpomínce na nedávnou konfrontaci ministra Víta Rakušana v Karvinské hospodě.

Jaké má tento patriot kandidující do Evropského parlamentu ambice? Jak zrál jeho vztah k vlasti a jak jej vnímá u svých vrstevníků? Dozvíte se v následujícím rozhovoru:

Kdy vás patriotismus „chytl za srdce“? A je tedy vaše současné studium češtiny a historie jeho důsledkem, anebo naopak?

Těžko bych hledal jeden moment. Od malička jsem byl velkým nadšencem do historie. To nadšení ve mně hodně pěstovala maminka. Projížděli jsme hrady, zámky, historická města, výstavy... Prakticky od základní školy jsem věděl, že budu studovat historii. Nakonec se před láskou k ní zvládla dostat láska ke knihám a české literatuře. Proto nakonec čeština a historie ve dvojboru.

Jako jedenadvacetiletý student a zároveň politicky aktivní člověk - jak vnímáte mezi vrstevníky a širší společností vztah lidí ke své vlasti?

Já myslím, že i mladá generace má většinově Českou republiku a náš národ ráda. Jen tak nějak bohužel po svém. Projevuje se to stále ve sportu a humoru. Hodně ale mizí zájem o dějiny a literaturu, což mě velmi mrzí. Protože právě ony jsou klíčem k pochopení našeho národního příběhu.

Jste v čele spolku který provozuje e-shop pravda-vitezi.cz, který nabízí oblečení a doplňky s národními symboly a českými osobnostmi. Odkud tato iniciativa vzešla a co si od ní slibujete?

Účelem e-shopu bylo, abychom naši práci mohli udržitelně financovat. Nechtěli jsme čerpat dotace nebo dělat reklamy na jiné produkty v našich videích. Ale když jsme řešili, co budeme prodávat, měl jsem od začátku jasno. Lidé dneska na oblečení nosí při vši účtě každou blbost. Čísla, jejichž význam neznají, citáty v různých světových jazycích atd. Chceme tak, aby na našem oblečení ožívaly symboly a příběhy české historie. Nově budeme k oblečení přibalovat i brožurky s vysvětlením konkrétních motivů.

Proč název „Pravda zvítězí“?

Napadalo nás mnoho jiných názvů (např. Národ sobě aj.) a nakonec zvítězilo právě motto prezidentské standarty. Vystihuje totiž velký zápal našeho národa pátrat po pravdě. A pro mě osobně je to jedna z nejkrásnějších věcí v české společnosti. Nesnášíme lež. Někdy máme problém ji na první pohled rozeznat, ale nejsme schopni s vědomím její existence soužít. Možná proto na nás některé jiné národy působí „falešně“ a přijde nám, že si toho neumí říct tolik do obličeje.

Jedna z osobností na věcech z webu je Karel Kryl, který bude mít letos výročí nedožitých 80 let a zároveň 30 let od úmrtí. Co pro vás znamená?

Karel Kryl pro mě znamená opravdu hodně. Narodil se ve stejný den jako já, tedy 12. dubna. Už v dětství, kdy jsem jeho texty nemohl chápat, na mě vyzařoval velkou energii. Dokázal propojovat filozofii, náboženství a historii ve velmi silně vlasteneckou tvorbu. Je to asi jediný autor, u kterého mně absolutně neruší středočeské nářečí, na které mám jako Ostravák někdy trochu alergii.

Taky si myslím, že texty a vyjádření Karla Kryla byly hlavním impulsem toho, že jsem začal ztrácet víru v ideály Sametové revoluce. Zatímco řada vrstevníků v její ideály a osobnosti nekriticky věří i dnes, já jsem postupně, díky Krylovým textům, zjišťoval, že to není jen příběh vítězství, ale spousta pozdějších lidských selhání. Bylo to pro mě tehdy těžké, ale jsem za to rád. Karlu Krylovi velice vděčím za svou schopnost přemýšlet kriticky.

Některé jeho skladby převzal do svého repertoáru Daniel Landa, který se také řadí k patriotům. Spolupracujete s ním anebo s projekty, na kterých se podílí? Popř. na jiných projektech podporujících národní hrdost?

S Danielem Landou jsem se setkal párkrát v životě. Jednou jsme měli možnost popovídat si déle a důvěrněji a hodně to ve mně zanechalo. Jeho Zlatý špendlík a Národní obrozence 2.0 mám rád a občas se nějaké regionální akce zúčastním.

Zajímavý je také mladý spolek Obroditelé, který se sice teprve formuje, ale jednou bude velmi viditelný. Možná by mohl vytvořit novou moderní platformu jakéhosi Sokola či Skauta. Moc jim držím palce.

Jako předseda spolku Odchod jste proponentem vystoupení ČR z EU. Patriotismus a EU nejdou dohromady?

Láska ke svému národu určitě neznamena nenávisť k jiným. A já jsem velkým zastáncem toho, aby Evropa, ale nakonec i celý svět, společně pracovali. Současná Evropská unie ale bohužel nerespektuje suverenitu svých členských států. Neustále omezuje naše pravomoce (posilování Ev. parlamentu od Lisabonské smlouvy, debata o zrušení práva veta) a posiluje své vlastní instituce.

Stejně tak se vede vytrvalý útok proti české měně, což by znamenalo předání monetární politiky do rukou Evropské centrální banky. Taková slepá důvěra v to, že o nás Brusel rozhodne lépe, než my sami, je v mých očích nebezpečná, a proto jsem silným kritikem a zastáncem Evropy bez současné Evropské unie.

I přesto kandidujete za Svobodné do Evropského parlamentu. Není to pokrytecké?

Evropskou unii financujeme všichni, ale ve volených pozicích občany reprezentují převážně její příznivci a zastánci „eurofederální EU“. Kritici EU, mezi které patřím, často v eurovolbách nechodí volit. Rád bych lidem dal důvod k volbám přijít a poté jim ukázal, co dovede jeden viditelný a pracovitý europoslanec udělat.

Jeden člověk ze 720 nic nezmění. Můžu ale svůj mandát použít k tomu, aby to, co je v EU špatně, bylo vidět a slyšet. A hlavně, aby konečně český europoslanec spolupracoval i s kritickými europoslanci z jiných zemí. Díky tomu, že se domluví anglicky a stále lépe polsky, věřím, že by se mi to mohlo povést. Konec konců, stačí pouhých 80 tisíc hlasů a Evropský parlament by měl dalších pět let hodně zpoceně čelo.

Nedávno jste v Karvině [konfrontoval otázkami na tělo](#) ministra Rakušana. Z toho se dá usuzovat i váš postoj k současné koalici. Co si myslíte o současné opozici, která by se mohla příští rok stát naopak koalicí?

Jsem z toho opravdu hodně zmatený. Před rokem se SPD a ANO vzájemně vylučovalo, dnes už jedni z nich mluví o možnosti koalice. Nevím, co si o tom myslet. Bylo by pro mě ale velkým zklamáním, kdyby po tom všem, co jsme poslední roky v politice viděli, získaly vládní strany opět většinu v Poslanecké sněmovně.

České republice by ale vůbec prospělo, aby některé vládní strany ze Sněmovny odešly úplně a byly nahrazeny dobrými stranami, které se v minulých volbách díky velké důvěře ve strany dnešní vlády, nedostaly do Sněmovny. Třeba právě Svobodní, za které kandiduji do Evropského parlamentu.

S ohledem na domácí politickou scénu a patriotismus, nepřemýšlel jste, že byste byl více platnější na domácí scéně než na evropské?

Mám strach, že kdyby do Evropských voleb nekandidovali viditelné opoziční osobnosti, tak by mohly vládní strany získat dobrý výsledek a tvářit se rok před sněmovními volbami jako úspěšná vláda, která má důvěru občanů. Navíc mým hlavním tématem byla vždy Evropská unie. Mám dobrou znalost toho, co europoslanec může a nemůže. Navíc bych pořádně využil svou angličtinu a studium polštiny.

Já ale rozhodně budu platný na domácí scéně. Nebudu europoslanec Bruselu, ale europoslanec České republiky, lidí, kteří mě zvolili. Většinu času a prostředků své funkce bych věnoval právě další aktivizaci lidí v České republice, pořádání akcí, a šíření informací ze zákulisí EU v českém prostředí. Myslím si, že má viditelnost na domácí scéně by byla ještě větší.

AUTOR: Juraj Skovajsa

[ZDROJ](#)